

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecătorii - Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Iurcu Dan Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Iurcu Dan xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.07.2018 – 11.01.2019;
Instanța de apel: 13.02.2019 – 27.03.2019;
Instanța de recurs: 01.07.2019 – 03.12.2019;
Instanța de apel: 21.01.2020 – 16.06.2020;
Instanța de recurs: 19.09.2020 – 24.03.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 11 ianuarie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Iurcu Dan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 100 (o sută) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost dispusă încasarea din contul lui Iurcu Dan în beneficiul lui Sîrbu Valeriu, suma de 15 116 (cincisprezece mii o sută șaisprezece) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Iurcu Dan, pe parcursul anilor 2016 – 2017, fiind în situație financiară neprielnică, acționând intenționat în scopul dobândirii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuzând de încredere, a însușit de la Sîrbu Valeriu, bani în sumă de 700 euro. Astfel, în perioada luna august 2016 până la 22 februarie 2017, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, întru realizarea

intenției sale de a dobândi ilicit bunurile lui Sîrbu Valeriu, prin înșelăciune, sub pretextul efectuării unor lucrări pentru crearea și modificarea unor site-uri de publicitate, abuzând de încrederea ultimului, ca urmare a asigurărilor făcute, conștientizând faptul că nu-și va realiza angajamentul asumat potrivit promisiunilor făcute, a cerut și a primit de la Sîrbu Valeriu în două tranșe, bani în sumă 700 euro, (300 euro în luna septembrie 2016, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, în mun. Chișinău, sectorul Rîșcani, în preajma magazinului Pan Com, de pe bd. Moscovei, prin intermediul lui Sîrbu Vasile, și 400 euro în urma unui transfer bancar din 22 februarie 2017), ceea ce conform cursului BNM la acel moment, constituia echivalentul a 15 092 lei, pe care i-a înșușit folosindu-i în interesele sale personale.

În rezultatul acțiunilor infracționale Iurcu Dan, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit de la Sîrbu Valeriu, bani în sumă totală de 700 euro, prin care fapt i-a cauzat ultimului un prejudiciu în proporții considerabile.

Acțiunile lui Iurcu Dan, au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Partea vătămată Sîrbu Valeriu, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat, că referitor la acțiunea civilă, prima instanță s-a expus doar în partea dispozitivă a sentinței, astfel că instanța nu a apreciat probele care confirmă temeinicia acțiunii civile și nu a motivat soluția sa în partea ce se referă la admiterea parțială a acțiunii, iar în dispozitivul sentinței, nu a indicat faptul că admite parțial sau integral acțiunea civilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019, a fost admis apelul, casată parțial sentința primei instanțe, în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă încasarea din contul lui Iurcu Dan în beneficiul lui Sîrbu Valeriu suma de 3 860,15 (trei mii opt sute șaiszeci,15) euro, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3 000 (trei mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 370 (trei sute șaptezeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că reieșind din prevederile art. 1998 alin. (1), 2036 alin. (1), (2) Cod civil, art. 228 alin. (1) pct. 1), 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, în cadrul procesului penal, instanța de judecată trebuie să se pronunțe referitor la quantumul moral (în cazul în care este o asemenea cerință). La stabilirea quantumului prejudiciului moral, instanța de apel urmează să verifice dacă quantumul prejudiciului moral este în coraport echitabil cu următoarele circumstanțe: nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice; vârsta

părții vătămate, care, în mod incontestabil, amplifică suferințele morale a părții vătămate; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile.

Astfel, luând în considerație circumstanțele de fapt și normele de drept reținute, faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite parțial cerința de reparare a prejudiciului moral, cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a sumei de 3 000 lei.

5. Avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului și inculpatul Iurcu Dan, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura civilă, cu menținerea sentinței primei instanțe în această parte.

În argumentarea recursului au menționat, că instanța de apel vag și neîntemeiat a motivat referitor la dispunerea încasării din contul inculpatului a prejudiciului material și moral, invocând în acest sens recurenții că Iurcu Dan are la întreținere un copil minor, că acesta a recunoscut vina, iar cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și că inculpatul nu are antecedente penale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2019, au fost admise recursurile ordinare și casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de recurs, reținând prevederile art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora partea descriptivă trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, a indicat că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, acestea lipsesc, or, instanța de apel nu a indicat probele potrivit cărora urmează să încaseze de la inculpatul Iurcu Dan prejudiciul material.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a motivat soluția adoptată privind cuantumul prejudiciului moral, dacă acesta este întemeiat, dacă este în coraport cu suferințele, vârsta părții vătămate, capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral, de starea materială a inculpatului, condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată.

Astfel, instanța de recurs a conchis, că contrar prevederilor art. 394 alin. (5) Cod de procedură penală, care stipulează că partea descriptivă a sentințelor de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal trebuie să conțină motivele pe care este întemeiată hotărârea instanței cu privire la acțiunea civilă sau la repararea pagubei materiale cauzate de infracțiune, instanța de apel în motivarea soluției, în această parte, nu s-a expus,

aceasta examinând superficial apelul declarat, nu a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, adoptând o soluție neargumentată la modul cuvenit.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, a fost admis apelul părții vătămate, casată parțial sentința primei instanțe, în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Sîrbu Valeriu, fiind dispusă încasarea din contul lui Iurcu Dan în beneficiul lui Sîrbu Valeriu, suma de 700 (șapte sute) euro, cu titlu de prejudiciu material, suma de 471 (patru sute șaptezeci și unu) euro, cu titlu de cheltuieli pentru transport, suma de 370 (trei sute șaptezeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. Acțiunea civilă în rest, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței primei instanțe.

7.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că întrucât sentința primei instanțe a fost criticată de partea vătămată doar în latura civilă referitor la cauzarea prejudiciului material și moral săvârșit în urma infracțiunii, urmează să se expună doar în acest sens, ținând cont de indicațiile instanței de recurs, iar referitor la încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost contestată.

Analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate la cauza penală prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a conchis că acțiunile inculpatului Iurcu Dan, întrunesc elementele constitutive al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

De asemenea, instanța de apel a precizat că prima instanță a examinat cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, care nu a fost viciată, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept să rețină o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Reținând prevederile art. 219 alin. (1), 221 alin. (1), (2) Cod de procedură penală și reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a constatat că partea vătămată Sîrbu Valeriu a înaintat acțiune civilă (f.d.106-107), prin care a solicitat dispunerea încasării din contul lui Iurcu Dan în beneficiul lui Sîrbu Valeriu, suma de 3 860,15 euro și 370 lei, cu titlu de prejudiciu material, format din 700 euro – suma primită prin înșelăciune și abuz de încredere, de către inculpat pentru serviciul neprestat (f.d.12); 719,4 euro – suma care a achitat-o pentru biletele de avion (f.d.116-119); 2 440,75 euro –venitul ratat, și anume suma care i-a fost reținută din salariul părții vătămate, pentru lipsa de la serviciu, atunci când la data de 31 octombrie 2017, acesta a venit în țară pentru a depune plângerea propriu-zisă (f.d.114-115), precum și la data de

31 iulie 2018, atunci când a fost citat ca să se prezinte pentru acțiunea procesuală de confruntare (f.d.112-113), și suma de 370 lei – achitată pentru traducerea actelor (f.d.108-109). De asemenea, partea vătămată Sîrbu Valeriu, în acțiunea civilă, a solicitat și dispunerea încasării din contul lui Iurcu Dan, în beneficiul său, și suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Cu referire la pretenția înaintată de partea vătămată Sîrbu Valeriu, privind încasarea prejudiciului material în sumă de 700 euro, în opinia instanței de apel este una întemeiată, întrucât această sumă a fost primită de către Iurcu Dan prin înșelăciune și abuz de încredere pentru serviciul neprestat, care a constituit motiv de adresare cu plângere organelor de drept (f.d.12).

Referitor la pretenția părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, instanța de apel a apreciat-o ca fiind exagerată, reținând în acest sens persoana inculpatului, precum și comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii, care a recunoscut vinovăția, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod penal.

Instanța de apel a indicat prevederile art. 2036 alin. (1), 2037 alin. (1) Cod civil, menționând în acest sens că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că, partea vătămată Sîrbu Valeriu, a suportat și un prejudiciu moral, iar estimarea daunei morale suportată de către acesta se probează prin faptul că, partea vătămată a suportat prejudicii cauzate personalității afective, categoriei în care se includ suferințele psihice, care s-au manifestat prin stare de stres și frustrare.

Astfel, instanța de apel a conchis, că cerința părții vătămate Sîrbu Valeriu, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, este exagerată, concluzionând că suma de 5 000 lei, este una echitabilă și corespunde cu circumstanțele săvârșirii acțiunilor ilegale de către inculpatul Iurcu Dan, îndreptate împotriva lui Sîrbu Valeriu.

În acest sens, instanța de apel a indicat că caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret în care părții vătămate i-au fost cauzate careva suferințe.

De asemenea, instanța de apel a conchis și asupra temeiniciei solicitării părții vătămate cu privire la încasarea din contul inculpatului Iurcu Dan, cheltuielile de judecată, în sumă de 370 lei, în contextul în care, acesta în susținerea argumentelor invocate, a prezentat certificatul de angajare și informația cu privire la salariu, precum și traducerea actelor din limba franceză în limba română (f.d.109, 111, 113), din care motiv instanța de apel a constatat asupra necesității dispunerii încasării din contul inculpatului, cu titlu de

cheltuieli de judecată, suma de 370 lei (f.d.95), care au fost suportate pentru traducerea actelor menționate.

Totodată, instanța de apel a reținut și temeinicia solicitării părții vătămate Sîrbu Valeriu, referitor la dispunerea încasării sumei care a achitat-o pentru biletele de avion, și anume suma de 471 euro, cu titlu de cheltuieli de transport, or, potrivit chitanțelor de itinerar, rezultă că partea vătămată a zburat de mai multe ori cu avionul cursa Chișinău-Paris, Paris-Chișinău, pentru care a achitat în total suma de 471 euro (f.d.116-119).

În privința cerinței privind dispunerea încasării sumei de 3 860 euro, cu titlu de venit ratat, instanța de apel a conchis asupra respingerii acesteia, deoarece din materialele cauzei rezultă că Sîrbu Valeriu, are un salariul de bază la Centrul European de Demenajare în mărime de 5157,67 euro, însă confirmă faptul că nu au fost rețineri pentru perioada de 01 septembrie 2017 – 30 septembrie 2017, or, se atestă că rețineri din salariu au fost efectuate pentru perioada de 01 octombrie 2017 – 31 octombrie 2017, din care nu rezultă motivul pentru care Sîrbu Valeriu a lipsit de la serviciul său, iar în această perioadă, nu rezultă că au fost efectuate careva acțiuni de urmărire penală cu participarea părții vătămate Sîrbu Valeriu.

8. Avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Iurcu Dan, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel, dispunând admiterea apelului părții vătămate Sîrbu Valeriu, nu a indicat motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, precum și nu a clarificat faptul pentru care pretenție inculpatul Iurcu Dan a achitat suma de 1 000 euro, și nu a motivat care este legătura causală dintre costul deplasării părții vătămate și a traducerilor efectuate, în raport cu acțiunile săvârșite de către inculpat.

De asemenea, consideră apărarea că instanța de apel nu a motivat soluția adoptată privind dispunerea încasării prejudiciului moral, faptul dacă acesta este întemeiat și dacă este în raport cu apariția suferințelor fizice, psihice, vârsta părții vătămate, capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral, de starea materială a acestuia, condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată, aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazurile comparabile.

Conchide apărarea, că admiterea apelului părții vătămate și dispunerea încasării din contul lui Iurcu Dan, a prejudiciului material și moral în beneficiul părții vătămate Sîrbu Valeriu, reprezintă o îmbogățire fără justă cauză, întrucât condamnarea inculpatului deja constituie o satisfacție pentru partea vătămată.

Susține, că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, iar situația materială a acestuia este una dificilă, precum și faptul că acesta a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele săvârșite și a conștientizat despre consecințele faptei comise, că în cadrul

ședinței de judecată a declarat că după ce a primit prima sumă de bani, a început lucrul, însă nu l-a finalizat din care motiv s-a stopat colaborarea cu partea vătămată, că pentru prima dată a săvârșit o infracțiune, și faptul că prin intermediul executorului judecătoresc, a restituit suma de 1 000 euro.

9. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume sub aspectul soluționării acțiunii civile înaintată de partea vătămată Sîrbu Valeriu.

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, referitor la faptul că instanța de apel nu a motivat care este legătura causală dintre costul deplasării părții vătămate și a traducerilor efectuate, în raport cu acțiunile săvârșite de către inculpatul Iurcu Dan.

Aceasta deoarece, instanța de apel judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod

obiectiv, ajungând corect la concluzia admiterii parțiale a acțiunii civile înaintată de partea vătămată Sîrbu Valeriu, și astfel dispunând încasarea din contul lui Iurcu Dan în beneficiul lui Sîrbu Valeriu, suma de 700 euro, cu titlu de prejudiciu material, suma de 471 euro, cu titlu de cheltuieli pentru transport, suma de 370 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost admis apelul părții vătămate Sîrbu Valeriu, și parțial fiind admisă acțiunea civilă, în acest sens instanța de apel respectând și prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 7, 7.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruiz c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Colegiul penal respinge ca fiind declarative și afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerație persoana și comportamentul inculpatului care a recunoscut vinovăția, or, verificând minuțios decizia recurată în raport cu aceste argumente ale apărării, Colegiul penal constată că de fapt, concluzia instanței de apel prin care aceasta a apreciat ca fiind exagerată suma prejudiciului moral solicitată de către partea vătămată, dispunând admiterea parțială a acestuia, rezultă anume din circumstanțele care se referă la persoana inculpatului precum și la comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii, care a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură

penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, în cauza penală în privința lui ***Jurcu Dan xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor